

въднъжъ тогазъ, като бъше писалъ до Кратерия Атала и Алкета, казва че младежитѣ, като ги мячеха ¹⁾, исповѣдаха че сами тѣ направиха онния нѣща, и че никой другъ не ги знаеше. А послѣ, като писа Александъръ до Антипатра, та укоряваше че е билъ заедно съ тѣхъ и Калистенъ, като казваше тъй: „Младежитѣ ги умъртвиха съ Македонцитѣ камение; а софистикътъ азъ ще го накажа, още и ония, които сѫ го испратили, и коиго сѫ въсприели съзаклятииците въ градовете.“ И явно бѣ че поради това нѣшо хвана да ненавижда и учителъ си Аристотеля, защото той бъше въспиталъ Каллистена, като Аристотело въсродникъ и синъ на Ируса, която бъше братучетка на Аристотеля. За то нѣкой си казваха че Каллистенъ умрѣ, като се обѣсе отъ Александра, а други казваха, че като бъше въ затворъ вързанъ разболе се, и умрѣ. А Харисъ, казва че, като го хванаха, та за седъмъмѣсяца бъше упазенъ въ окове за дасе сѫди отъ Сенатътъ, прѣдъ присъдствието на Аристотеля; а на ониядни, когато Александъръ бъше сенарапилъ отъ Маллитѣ или Оксидракитѣ²⁾. Въ Индийско та Каллистенъ като се разболе отъ раслабение и умрѣ.

§ 56. Прочее, слѣдъ доста врѣме случиха се и слѣдоющитѣ нѣща. Димаратъ Коринтианецътъ, т. е. на онова врѣме като бъше вече остарелъ, пожела да си качи до Александра и да го види; а като го виде, каза че отъ голѣмо наслаждение се лесиха ония Еллини които бъха умрѣли бе-

1). Разбира се ония, които бъха заедно съ Ермолая.

2) Тѣ бъха двѣ различни Индийски народи.